

על ההפוגה בקרבות

נאום משה שרתוק

טקירה פרידגית בישיבת ד' של
מנעצת המדרינה האסונית ביום
ז' בסיוון תש"ח, 17.6.48.

17.6.1948

doc00620

הענינים והחיזוניים העומדים בפניינו נתנו בראש וראשונה
בנסיבות ההפוגה שגרבר עלייה וחסכנו לה. חסכנו להפוגה מזמן שני
גיסוקים עיקריים: ראשית פנוי שעדתנו היה מחייב הסלחת ונשארה
עד היום, שאין לנו שום אליו קרב ואין לנו שואפים לשיפוח דמים,
וברגע שתואיר סוכן להניח את נשקו, אך אין סניחים את נשקנו
שניהם - מפני שאין טרדיינים לחשתית את מדיניותנו החיזונית על הסכם
וחבנה תדרית עם האומות המאוחדות, עד כה שהדבר ניתן להשתלב בחבנה
על עניינו החיזוניים.

ידוע לכם שזה לא היה הנטיון הראשון לחייב ידי הפטוגה
באرض. הניסיונות הקודמים נכשלו לא באשתנו, אלא באשח הצד שבנו. הפעם
הפטוגה היא עובדת. אונם חזק 24 ואולג גם 48 השועות הראשונות
היוזם מקרים סובייקטיבים של הפרת הפטוגה על ידי הצד שבנו, לא על ידי כל
חברות העומדים מולנו במערב, אלא על ידי במתם. הכוחות האלה
גייסו לחפות על חפרות את הפטוגה בטענות כזבזב, שאין אפילו הפרנו
אותם חhilah. בכך מקרים עליה בידינו להוכיח לمحكמי האומות המאוחדות
את הבזב שטענו הצד שבנו. בכך מקרים אחרים לא ניתן הדבר להוכיח
בזו, כי במקרה פגנו-הפיקוח של האומות המאוחדות פיגרה אחדי הפטוגה
בגלל כמה חקלות - שלטי הザירות שקיימי אוזם, אין אחריות החקלאות אלה
עליהם בשום פנים - ולא היוז אנשי מקום המעsha.

על ההפוגה בקרבות משה שרתו

17.6.1948

doc00620a

ביניך ובינך, נשרר ביןתיים שקט גמור בחזיהו, אין זאת אוסרת שנטחרו הלא-לטעת כל בעיות ההפוגה כשלעצמה; בעצם השעה הזאת ישבים אנשים של שרדי-חבטון ושרדי-חוץ עם מסוננת הראשי על פנגוונ-
חפיקות, כדי לברר כמה שאלות התייחסות ועומדות, מהן שאלות בעלות חשיבות לא טעם, הנוגעת לאותן הגשות ההפוגה.

כידוע, ברוחה ההפטוגה בהגלה סוציאלית, או אולי נכזן אף יותר לוטר: באפשרות של הגלה סוציאלית של העלה העברית. לעת-עת לא הגלה העלה אף במידה כלשהי אבל רק אניתacha הגיעה לארץ תוך חוקת ההפטוגה. יש עדים לכך להוראות, כיצד יפול דבר לגבי שירוז-העלם האבוד, אני מודיע אפשרות של הגלה סוציאלית, כי אין כל שאלה לגבי הטען העלה בכלל. גם לא הוטל איסור על כניסה גברים בגיל-הצבא, אבל נסטרה למחוז איזוביל את כניסהם של אנשים בגיל-הצבא, אם לפיו דאות עיניו יש בכניסתם של אלה טעם הענק אדרון צבאי מוגתק לצורך לעותם הצד שכגד.
אנשים בגיל הצבא הנכנים לארץ אריבים לתישאר בחוקת ההפטוגה חח השגה סוציאלית למען יופגע, שלא יגועיסו ולא יאומנו צבאי במקודמת זו.

כן נאמר עליינו, בשם שנאמר על הצד שכגד, לחביה חמייד-פלחהה לארץ. לעת-עת, במידה שנחעורר פק לגבי סדרבים סוציאליים, אם דינט דין חמייד-פלחהה או לא, הוכרע הפק הזה לתוכהנו. אבל הגלה העלה הזאת ככלעצמה עלולה להיות הגלה ראיינית בשביילנד. לפיו האחראות של המadow, הוטל כבר פיקוח על אראות-ערב לגבי כניסה אנשים בגיל הצבא וחבאה נשק. לפיו האחראות, הוטל גם פיקוח על אוצרות הנשק הברייטי בסזרת לבל יעברו מרשות בריטיה לרשות ערבית מקומית. אולם, כפי שאמור, נלקחות הנח מחוץ עצם מטהן הבירור, ואין עדים בידי למסור הוועדה ברורה על פרשת הפיקוח בארץות הערבויות.

על ההפוגה בקרבות
משה שרתוק

17.6.1948

doc00620b

זהר צד אחד של ההפוגה - חטאם פועלות האיבה ושייטת ססויים

של פיקוח לטנייה עבירות.

הצד השני של ההפוגה הוא הפרשת החדשה, הפוחח בטחן הסו"ט
המدني מtbody לשאלתו. הסכמיות, או נון יוחר, המשיכו, שהוטלו
על חתונך, הן שמי: שמי אח תיא לאנוג להגשות ההפוגה ולקבוע,
シיחן מספיר אותו. חקיקיד זה הוטל עליו על ידי סועצת-חטונו. אבל
עוד קודם לכן הוטלה עליו שמי אחרית - בלי קשר להפוגה - ע"י עצמן
הארומית המאוחדרות, שהיא בעצם בחרה בו. והמשמעות היא לברר אפשרות של
פחרון בעית הארץ ברכישת-שלוט, ז.א., לברור אם יש אפשרות להביא את
שני הצדדים לידי הסכם.

אני רוצה לציין את ההבדל לאבי נקודת-המוצא בין גישת העזרה
האחרונה לבעה זו ובין גישת הקורתה. בשמהאטת העזרה למושבה
חסדייר בסתיו שעבר, והובאה בפניה בעית א"י. הייתה נקודת המוצא שלה
בבואה לטפל בבעיה זו, למaza פחרון טשי ואזדק. היא לא הייתה חנאי
לעצמה ולא בפחה את ידי עצמה בחנאי, פחרון זה מוכראה להיות טוסכם,
שהן ארין להיות פחרון שייקבל על דעת שני הצדדים. מה שאין כן לובי
חקיקיד, שהוטל על חתונך ביום סטיון העזרה לאחרונה.

איןני רוצה להזכיר אף סלה אח על מה שאמ' הי"ר, ראש-הממשלה
הזמןית, בדבר גישתנו אנו לעניין המו"ט. הוא קבוע בזוז נקודות-יסודות,
שלפי הCarthy אין נחלח כל חלקו המועצה זאת. ואנו עדיםין עומדים לא רק
שלא במלחמת המו"ט, כי שמי ראנד-הממשלה, אלא עומדים אנו עדיםין הרבה
התברחות אם יהיה בכלל טוארטון. כי שמי טבין, יש בדעתו הסטורן
לצאת לאחר השיחות המזדקנות, שהיה לו במאורים עם חבריו הליגת ערבית,
והשיחות הייתה לו היום ומחר אוננו, "אל האי רודזט, קבוע שם או כושבו
ולחטיל להתייעץ עם חבר עוזריו, אם יש אפשרות להביא איזו עצה, שיחו
לה סיוכים להcaption על-דעת שני הצדדים, ואם כן - מה הצעה. אין חוץ

על ההפוגה בקרבות

17.6.1948

משה שרתוק doc00620c

סומים אוחנו לרודוט, נטפל אם בכלל גוזמן לשם. ייתכן שהוא יחוור אלינו כאשר יגיע לאיזו סמנה. אבל הוא האיש לאנדו, והוא פציג גם לנו, לשלווח לרודוטים קשרים שיוכל לפניו אליהם בשאלות, אם יהיה זכות לעובדתו או לנחוניים שאינם ידועים לו, וזהו ירצה לדעתם אותם ספקו שלנו או ספקו ערבי או שניי חמקורות. וכן יכול באמצעותם של הקשרים להפנו שאלות אלינו, כסוגן בלי שיוכל לאפשרות לכך, שם יתנו לו חשובה בו בסקרים, הוא לא יראה אותם כסוסטבים לסתן חשוב, אבל בוגל ריחוק חקרים וקשיי החיבורת, צרייך הוא שיחיו אנשים לצידו, שבאמצעותם יוכל להתקשרות אוחנו בשיהיה לו צורך בכך. אם יגיע לידי איזו סמנה, יודיעו אותנו לנו.

כפי שאמרתי, עופדים אנו באסצע השיחח, ואין לי מכך לחזדייע לכט אלא שהיה לנו בירור כללי מאי על עמדתו ועל חסבב בין סבחינות החלטת האו"ם, בין מבחינת המאורעות והtransformations שניתחולו בארץ מאי התקבלה ההחלטה וכן סבחינה הרכבים החיוניים של עם היהודי בארץ והאזור שיש לנו בארץ, סבחינה עצידו ועתיד יחסיו עם העולם היהודי שטביב.

אין להטעים מן העיירה שמו"מזה שהוחלט עליו בעארה האו"ם ושניהם לו אישור גוסף בסודע-הבטחן בקשר להחלטה על חפרה, חכמים שיתוק ידוע בחתפותם יחסינו הבינלאומיים, בהתקפותם יחש מדינית - ישראל עם חלקים גדולים של העולם היהודי. כדיין לכלכם, יש ספר מדיניות שתכירו בנו. מדיניות אלה גמינה עט כל חלק עולם שטביב, פרט לעולים היהודי, שהוא שכנו הבלתי-אסוציאי ועומד אוחנו בקשרי-טלהה טירים. אבל חכירו בנו ארץ אחת אングלו-טאנטי, ספר ארצוות בארץם מלטינית וספר ארצוות בסורח-איירופה. התקדשות ההכרה בנו הצד ארצוות סערבי-איירופה נחביבת עמיון בוגל המו"מ, שעומד כאילו לחתנה. קשירה קשרים אדי-טלאטניים מתעכבות אף היא בוגל זה. המדינית הראשונה, מדינית גדולה בעולם, שהכירה בנו - ארצוות חברית של אסרייקם, - הגדילה לעת עתה את ההכרה להכרה לטעת (דה-פאקטו) וטרם יצאנו לנכון להרחבת את ההכרה כדי... 5/...

על ההפוגה בקרבות

משה שרתוק

doc00620d

17.6.1948

הכרת להלכה (דמ"יורה). נאיגות שלגנו באמריקה היא לעת עתה נאיגות מיוחדת ולא צירופ קבועה.

אם כי סוף זה יחול באופן رسمي במסגרת האו"ם, על ידי מטורוף שמחזק לך, הרי אין אנו יכולים להטעם בכך חשבנות, שגורמים חשובים בעולם ובפרט חייכו מעריניים פאר בחזאותו הסוף הזה. ויש למנות כי יש להם משוגעים סטטיסטים, כיצד היו רוצחים איסתומים. בראש וראשונה טעניהם אוחנו שביחסו זו עדמתה של בריטניה הגדולה חייתה הגדלים, שנטל חלק בראש המרצת הטלה נגדנו ובחרחתה חייתה. הכוח הצבאי העיקרי שנלחם נגדנו - גלאת תחת פיקוד בריטי, ולא רק בשלב עליון של פיקוד, אלא בכמות ובכמת סקומות גם תחת פיקוד אינטימיים שניצחו על גזרות רבות של החזיות, ניתלו פעולות-קרב ובלתי טק פועלו לפיא חייכנו מרכז, שוגה הוא סקרו ביזמת אבאה בריטיה. הגשם, שבו גלחמים נגדנו כל איזיבינו טביוב, היה כמעט כולם נסח בריטי, שופך אם בשנים קודמתו או חדשם האחוריים. ואסכמה אפוליטית והדיפלומטית של בריטניה הושעה במלואה, כדי לאבדיק את הטלה נגדנו ובידי להרשיע אוחנו בתוך טקטיים, בתוך שחורים, בתוך שחנכים על אחרים ובתוך מחיללים ברייב.

אף-על-פי-בן יש להניח, כי עובדת קיומה הטעני והיעיל של מדיניות ישראל לא בא להו ולעולם בלי להשאיר רושם על השלטון הבריטי לא זו בלבד שאוותם חגורמים וחזוגים הבריטיים, שאין דעתם נוחה מהמדיניות שלטת, קיבלו שפע חזק פאר לביקורתם שלהם לטענותיהם הפנימיות אלא שוגם מדיניות השלטת נחרעתה בפייח'מה, לפחות, נוכח העובדה, אשר נוצרת על אף ועל חמתה ושאין היא רוזה היום, בגראות, סיובים ברורים לחביר אוותה כליל מן העולם. לא איפוא להניח, שעמדיניות חבריטית,

על ההפוגה בקרבות

17.6.1948

משה שרתו

doc00620e

בכיוונת העיקרי, מוכנה לעبور מן הפסים של נסיען לחטול חיטול גסוד את המדרינה היהודית אל פטיס של נסיעון לאמצם אוחח להקטין אותה ולאביבה אותה לפטדים, שאפשר יהיה להשפייע על העולם הערבי שיסבול אותה ויתאפשר אליה.

ובשם שאטוד לנו, תוך מקופת החטופה, לחטוף מങשנו האבאי, אלא מצוים אנו לחסל אותו חנוך זהה, ולהגביר עד כמה שניחן לנו בחזקת החטוגות את כוחנו לקראות טרבות, שיש להניח שנכונות עודד לנו בחזיה חזבאייה, כך עליינו לחייבם לחוץ חקומה זו של הפוגה במלא זינינו חדייגי ולעטוד בדריכות לקראות הטענות והמצוות האוורבות לנו, לשמר ולהזק את תכיבוש זה עצם שנחלנו בחודש האחרון. האכזרה על מדינתי-ישראל וחקמה של המדרינה חזאה לאלאר ובפועל-ספש, גם להטיק אותו סלוֹא התועלת ותיעילות מאוחז החטוגה הכבירות שנחטולו הארץ. מן העובדה שעלה בידינו להזכיר את האחיקאה הערבית סבל האזרדים, סן העובדה שעלתה בידינו לחש טרייטור-יאלי בין סדינתי-ישראל ובין ירושלים, מן העובדה שעלה בידינו לכברש פסים שלמים של טרייטוריה שמחוץ לגבול מדינתי-ישראל (ערים חשובות), ומן העובדה שהמוס-עם-רב של האוכלוסייה הערבית, הנמצא בתחום מדינתי-ישראל ובשטחים ובערים שבשנו, נטה את סקנותו טגדורי סדרות וגלת לסקנותו אחרים. כל העובדות הללו עליינו לחביה לידיו ביטוי מלא בסערכת העוטדת לפנינו.

עליינו, בסודם, לבטח את מדיניותנו על האסות המאוחדרת. דבר ביטוט חדייניות שלנו על האסות המאוחדרות אינו יכול ואין צרייך בשום פנים לטנווע בעדנו סלהיעזר באלה שטוכניים לעוזר לנו. אבל אנו מחויבים בסודם לחזור לקראות חבנה ועזרה מצד כל תגורותיהם הגדולים במדיניות העולמית, ולחזור לקראות יחס-שלום וחבנה הדדית עם כל העמים שבעולם, גדולים וקטנים, קרוביים ורחוקים, מתוך שמייה על עצמותנו ועל עצמות סדיניותנו הלאומית.